

"ONO ŠTO HOĆEŠ TI"

R

"Ne što ja hoću,
nego što
hoćeš ti!"
(Mk 14,36)

4
2011

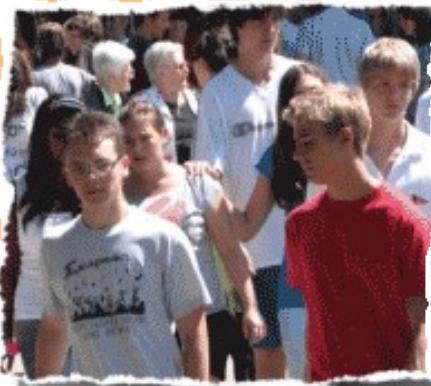
Riječ života

u dubinu...

Isus nas uči da Otac ima svoj naum ljubavi nad svakim od nas, da nas On ljubi osobom ljubavlju i ako mi toj ljubavi povjerujemo te uzvratimo svojom ljubavlju – evo uvjeta – on čini da sve izdiže na dobro. Za Isusa se ništa nije dogodilo slučajno, čak ni muka i smrt.

Potom je slijedilo uskrsnuće

Primjer Isusa, Uskrstog, treba biti svjetlo za naš život.

U svemu onome što nam se događa, što nas okružuje i nanosi nam bol, trebamo znati čitati volju Boga koji nas ljubi, odnosno znati čitati njegovo dopuštenje, čime nas također ljubi.

Tada će sve u životu imati smisla, sve će biti u konačnici korisno, pa i ono što nam trenutno izgleda nerazumljivo i besmisленo.

Božja volja je Njegov glas koji nam neprestano govori i poziva nas; to je način na koji nam On izražava svoju ljubav, kako bi nam dao puninu svoga Života.

Živeći tako, sve se u našem životu može promjeniti.

Umjesto da idemo k onima koji nam se sviđaju i ljudimo samo njih, možemo se približiti svima onima koje nam Božja volja postavi na put. Umjesto da dajemo prednost onome što nam se najviše sviđa, možemo prionuti uz ono što nam volja Božja predlaže i njoj dati prednost.

Ako budemo posve usmjereni na božansku volju tog trenutka ("što hoćeš ti!"), oslobodit će nas navezanosti na stvari i na naše ja ("ne što ja hoću"). Tu nenavezanost nećemo posebno tražiti, jer mi tražimo samo Boga, ali ćemo je doista dostići.

Tada će radost biti potpuna. Dovoljno je uroniti u trenutak koji prolazi i tada vršiti Božju volju

**Kako smo živjeli:
Lorenz – Njemačka**

Saznao sam da moja mama treba ići na liječničke pretrage. Ništa posebno, ali sam osjećao veliku zabrinutost. Moja se teta nedavno razboljela od raka, a i moja baka je umrla od iste bolesti. Dani isčekivanja liječničkih nalaza bili su strašni za mene. **Bilo je jako teško to što nije bilo nikakve sigurnosti.**

Povrh svega, mama nije htjela pričati o tome, govorila je samo da će sve biti u redu. No, ja sam u sebi, u svojoj mašti, vidio sasvim drugačije. Pitao sam se: što ako i kod nje nađu istu bolest? U to vrijeme nisam baš imao veze s Crkvom, "nije mi puno značila". Druge stvari su bile važnije. No, u tim danima nesigurnosti vratio sam se molitvi. Nakon mnogo vremena, opet sam molio večernju molitvu, molilo sam za mamu i cijelu obitelj. **Snažno sam osjećao Isusovu nazočnost i mogao sam mu predati svoju bol.** Osjetio sam da je bol ostala, ali mi se vratila sposobnost da ljubim.

Moje zalaganje...

Darovati osmjeh, obavljajući dobro zadaču koja nam je povjerena, aktivnost koju treba organizirati. Ljudimo one koji pored nas trpe, i molimo za njih.